

la rambla

(esport i ciutadania)

**VOTEU PER LA
LLIBERTAT DE
CATALUNYA!**

Any II. — Número 80

Redacció i Administració: Rambla de Canaletes, 13, pral. — Telèfon 14757

Impremta: Barbarà 11 i 13 -- Telèfon 19603

Preu: 15 cèntims

ESPORT I CIUTADANIA

ELS ESPORTIUS I L'ESTATUT DE CATALUNYA

En el míting que tindrà lloc dijous vinent, dia 30, a les deu de la nit, al local del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, parlaran:

Senyoreta J. Torrents
del Club Femení i d'Esports

Josep Torrents
director de "El Mundo Deportivo"

Vicents Bernades
de "La Publicitat"

J. M. Batista i Roca
de "Palestra"

Dr. Soler i Damians
del Club Esportiu Catalunya

Josep Plantada
President de la Federació Catalana de Futbol

J. A. Trabal
Diputat a la Generalitat

J. Sunyol i Garriga
Diputat a Corts i de LA RAMBLA

Presidirà l'acte l'il·lustre President de la Generalitat de Catalunya

FRANCESC MACIA
Esportius: Per Catalunya, per l'Estatut, no heu de mancar-hi

**L'Estatut
és
l'ordre**

Els esportius, abans que altra cosa catalans, per l'Estatut de Catalunya

El pròxim dijous, dia 30, a les deu de la nit, a la Sala del "Centre Autonomista de Dependents", **ELS ESPORTIUS** celebraran un grandíssim míting de propaganda a favor de l'Estatut

**PRESIDIRÀ
FRANCESC MACIA
ESPORTIU, CIUTADA
CATALA:**

**Assisteix al teu míting!
Vota l'Estatut!**

ESPORT I CIUTADANIA ELS ESPORTIUS I L'ESTATUT DE CATALUNYA

En el míting que tindrà lloc dijous vinent, dia 30, a les deu de la nit, al local del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, parlaran:

Senyoreta J. Torrents
del Club Femení i d'Esports

Josep Torrents
director de "El Mundo Deportivo"

Vicents Bernades
de "La Publicitat"

J. M. Batista i Roca
de "Palestra"

Dr. Soler i Damians
del Club Esportiu Catalunya

Josep Plantada
President de la Federació Catalana de Futbol

J. A. Trabal
Diputat a la Generalitat

J. Sunyol i Garriga
Diputat a Corts i de LA RAMBLA

Presidirà l'acte l'il·lustre President de la Generalitat de Catalunya

FRANCESC MACIA
Esportius: Per Catalunya, per l'Estatut, no heu de mancar-hi

**L'Estatut
és la
llibertat**

INFORMACIO D'ESPORTS

CICLISME

J. CEBRIAN FERRER CONQUERÍ PER SEGONA VEGADA EL TITOL DE CAMPIO DE CATALUNYA, FONS PER CARRETERA

La revalidació del títol de campió de Catalunya per Josep Ferrer

Disabte passat es va córrer el XIV Campionat de Catalunya fons per carretera. La victòria correspongué a Josep Cebrian Ferrer, qui ja l'havia conquerit l'any passat. Però aquestes dues victòries obtingudes en l'intermedi d'un any, són completament distintes. És a dir: en 1980 la victòria de Cebrian va sorprendre tothom, per ésser un corredor especialista en les carreres per pista, no pas un rutier; i en 1981, hem vist la victòria de Cebrian amb un cert convenciment i sense lloc a dubtes sobre la seva tan discutida classe de rutier. Això vol dir que Ferrer ha actuat excel·lentment en altres proves i que ha demostrat palesament posseir unes facultats envejables de corredor excepcional.

Dèiem l'any passat, en ocasió de la seva victòria sobre els Canyardo, Montero, Mateu, Trueta, etc., que Cebrian Ferrer "no era un cas únic en el nostre ciclisme, de reeixir en les diverses modalitats d'aquest esport: no cal sinó recordar el mallorquí Miquel Bover, qui fou campió d'Espanya en la pista i en la ruta". I aquest criteri no l'hem de variar en res absolutament; al contrari, estem convençuts del tot d'aquesta "herència" que posseïx Ferrer i que el fa avui dia un dels corredors més complets d'Espanya.

La seva recent victòria de disabte sobre els Borràs, Canyardo, Aubalat i molts d'altres excel·lents valors de la ruta, demostra a bastament la seva suficiència per actuar en proves de llarg quilòmetratge amb tantes probabilitats d'èxit com el qui més. Tot és qüestió, creiem nosaltres, de voluntat. Si Cebrian es decidia a actuar de ferm en les proves

i poder lluitar en les arribades en grup amb més probabilitats d'èxit que fins ara. Si no ho fa així, és molt difícil que surti vencedor en els finals de carrera on hi hagi veritables sprinters.

La forma actual de Canyardo és una mica difícil de jutjar: el que si

J. CEBRIAN FERRER

és evident és que no es llança com abans en les grans pujades per assegurar-se un marge de temps suficient per entrar sol a la meta. La Volta a Catalunya és de realització imminent, i ens tindrà de dubtes.

Fem remarcar la bona actuació de Borràs, sobretot cap al final de la carrera, i d'Aubalat, qui es confirmà com un nou valor del nostre ciclisme.

D'entre les "esperances", Sardanyols molt valent en tota la carrera; al final, però, decaigué una mica.

accident en sortí amb fortes avaries a la màquina. De moment, i davant la impossibilitat de seguir endavant, acceptà una bicicleta que li oferí un entusiasta. Arranjada l'avaria per un dels seus seguidors, canvià de màquina, però el temps perdut no el pogué recobrar del tot, encara que assolí un honorablè novè lloc, gràcies al seu amor propi (avui dia tan escàs) i al seu alt sentit del que és i ha d'ésser l'esportista. Es de llugar i dimitir el gest realitzat per l'ex-campió de Catalunya, el popular "Xatet" com li diuen a la ciutat d'En Prim.

Amé aquest accident, també en sortí perjudicat el valent corredor Casamada, qui es veié obligat d'abandonar. Fou una llàstima.

ELS INSCRITS I EL RECORREGUT

Pocs, molt pocs, foren els inscrits al final Campionat de Catalunya. Els que prengueren la sortida foren quaranta, però en aquest cas pot aplicar-se-li perfectament aquell adagi tan popular que diu: "En el pot petit hi ha la bona confitura".

Això vol dir que, entre aquests quaranta, hi havia tot el bo i millor dels nostres corredors (llevat d'uns o tres excepcions: Mateu, els Albinyana). De manera que en aquest aspecte no hi ha a dir. Nosaltres creiem que el fet de l'escassa inscripció obtinguda a les principals proves al fet que la carrera final a Gironella. Això representava per als participants que acabessin la prova, o bé anar de cara a la "taquilla" del tren (ja és sabut que el ciclista no és precisament cap potentat), o bé emprendre la marxa cap a Barcelona.

i Sardanyons, imprimeix a la carrera una forta marxa que dura llarga estona. Amb tot, el segon dels Cebrian, després d'arranjar l'avaria, es llança a la carrera del grup i aconsegueix el seu propòsit.

A MANLLEU

En aquesta simpàtica població hi havia instal·lat un magnífic control de firma i proveïment. Val a dir que per ésser la primera vegada d'intervenir en proves ciclistes, Manlleu es comportà ben dignament. Els corredors eren servits de paquets amb menjar i d'ampolles d'"Orange-Crush", cedits per aquesta casa.

LA COSA S'ANIMA

Després de Manlleu la carrera s'anima i no cedi ja en interès. Anatem la retirada de V. Ferrer, poc abans de Ripoll. Per aquesta ciutat les posicions eren: J. Ferrer, Canyardo, Vendrell, Aubalat, en primer terme. A distància els altres corredors. Hi ha unes escapades de Vendrell, sense que tinguin efecte. En passar per Gombrenys l'escapada davant és compost per Vendrell, Ferrer (J.), Aubalat, Canyardo, Sardanyons, Orpella i Borràs.

Poc més endavant, Vendrell fou el primer de perdre contacte; després Sardanyons, i més tard Orpella. Quedaren, doncs, quatre homes que entraren a la recta de Gironella, disputant-se a un sprint fantàstic els primers llocs de la classificació. L'arribada a Gironella fou, com sempre en aquesta ciutat, esplèndida. Tots els seus habitants eren allí: els uns als balcons, els altres formant una llarga filera, per entretenir de la qual passaven els corredors.

El vencedor, J. Ferrer, fou obsequiat amb un magnífic ramell de flors, que aquest orenà després a la bella esposa del senyor J. Palau Ximenes, de la casa Orange-Crush.

LA CLASSIFICACIO

1. J. Cebrian Ferrer, en 6 h.
2. Borràs, a un quart de roda.

presentades en la gran carrera por corredores, periodistas, directivos, etcétera) se enteren que nuestro país lleva por primera vez una gran manifestación deportiva fuera de las fronteras. Queremos por medio del deporte dar también síntomas de vitalidad, de modernidad y de pujanza, estas virtudes que los derrotistas irrisorios nacionales o extranjeros niegan a la República.

Todas estas ideas nos han empujado a la concepción del proyecto. Y también — no lo hemos de pasar por alto — el deseo de proporcionar un día de emoción a los treinta mil españoles residentes en Perpignan para que cuando vean entrar rauda e imponente la caravana de su país con la nueva enseña tricolor, sientan latir de gozo su corazón.

La realización de este proyecto, si es que llega a despertar la simpatía de V. S., depende de las facilidades que se nos otorguen, particularmente para la entrada y salida de la frontera. Le pedimos que corredores y bicicletas puedan pasar libremente y los automóviles y motocicletas de la organización lo mismo. Además, como los corredores que participan lo hacen en gran parte por vocación, representaría una gran facilidad para estimular su inscripción el libramiento gratuito y colectivo del correspondiente pasaporte.

No obstante, lo esencial es el paso de la carrera sin interrupción. Hay precedentes de carreras, como: Turin-Bruselas, Vuelta a Francia, Paris-Bruselas, Vuelta al País Vasco, Toulouse-Barcelona. Llevarlo el control de la organización una entidad o elementos españoles, ya decimos que este proyecto de un final de etapa en territorio fronterizo es el primero que se intenta.

Viva V. S. muchos años para el bien de la patria.

La Volta a França

El fet principal de l'última setmana de la Volta a França l'ha

17 s.; Dewaele i Peglion. Cepeda en 35 lloc, en 140 h. 8 m. 28 s.

Classificació per equips: França, 413 h. 26 m. 35 s.; Bèlgica, 413 h. 29 m. 48 s.; Itàlia, Alemanya i Austràlia-Suïssa.

Vintena etapa. — Belfort-Colmar (209 quilòmetres): Primer, Leducq, en 7 h. 5 m. 53 s. (a 29.555 de promedi).

Seguit amb el mateix temps per Pelissier, Metre, Opperman, Piper, Rebry, Pesenti, Magne, etc.

Cepeda en aquesta etapa abandonà.

Classificació general: Magne, 144 h. 24 m. 14 s.; Pesenti, 144 h. 29 m. 42 s.; Demuyssere, 144 h. 37 m. 10 s.; Dewaele i Peglion.

Classificació per equips: Bèlgica, 434 h. 44 m. 14 s.; França, 434 h. 50 m. 31 s.; Itàlia, Alemanya i Austràlia-Suïssa.

Vint-i-una etapa. — Colmar-Metz (192 quilòmetres): Primer, Di Paco, en 6 h. 20 m.

Seguit de Kurt, Pelissier, Bulla, Dewaele, Pesenti, Magne i moltes altres amb el mateix temps.

Classificació general: Magne, 150 h. 44 m. 14 s.; Pesenti, 150 h. 49 m. 42 s.; Demuyssere, 150 h. 57 m. 10 s.; Dewaele i Peglion.

Classificació per equips: Bèlgica, 453 h. 44 m. 46 s.; França, 453 h. 50 m. 31 s.; Itàlia, Alemanya i Austràlia-Suïssa.

Vint-i-dues etapa. — Metz-Charleville (159 quilòmetres): Primer, Di Paco, en 5 h. 1 m. 44 s.; seguit per Pelissier, Stoepel, Dewaele, amb igual temps.

Classificació general: Magne, 155 h. 45 m. 38 s.; Pesenti, 155 h. 51 m. 26 s.; Demuyssere, 155 h. 58 m. 58 s.; Dewaele i Peglion.

Classificació per equips: Bèlgica, 468 h. 49 m. 58 s.; França, 468 h. 57 m. 1 s.; Alemanya, Itàlia, Austràlia-Suïssa.

Vint-i-tres etapa. — Charleville-Malo (270 quilòmetres): Primer, Rebry, en 8 h. 8 m. 16 s.

Seguit de Magne i Demuyssere.

TENNIS

França continua en pos-sessió de la Copa Davis

Paris, 27. — En la Copa Davis, Cochet li vençut l'anglès Parry, per 6-4, 1-6, 9-7 i 6-3.

Per tant, França continua en pos-sessió de la Copa Davis, per tres victòries contra dos.

FUTBOL

Del Catalunya F. C.

El Consell directiu ens comunica que atenent-se al precepte en l'article XXXI del vigent Reglament, convoca els senyors socis a l'assemblea general extraordinària, que tindrà lloc demà, dimarts, dia 28 del que som, a les deu de la nit, de primera convocatòria, i a dos quarts d'onze de segona, a la societat "El Artesano". Traversa de Sant Antoni, número 12, per assabentar-los d'un assumpte que el Consell directiu creu d'interès per a la bona marxa del Club.

A SABADELL

En un encontre amistós, el Sabadell bat el Sant Andreu per cinc a cap

Dissabte tingué lloc a la Creu Alta un interessant partit de futbol entre el Sabadell i el Sant Andreu.

El resultat de cinc a cap indica clarament que el cercle propietari del terreny va demostrar ésser millor que no pas l'onze visitant.

Cal remarcar que la moral dels visitants no va decaure mai, i si hom hagués de tenir en compte l'en-

S'HA POSAT A LA VENDA EL DARRER LLIBRE DE FRANCESC TRABAL, TITOLAT

QUO VADIS, SANCHEZ?

Plena d'humorisme dinàmic, la novel·la de Trabal estem segurs que despertarà l'atenció del públic. Castanyes, el conegut caricaturista, hi ha fet uns divertidíssims ninots que acaben de donar-li més relleu. ★ La Llibreria Catalònia té cura de l'administració d'aquesta obra, que es ven al preu de cinc pessetes

2.º volum

EDICIONS "LA RAMBLA"

per carretera, no hi ha cap dubte que caldria tenir-lo molt en compte en totes les carreres en què participés. Tal vegada, alguns dels asos que fins avui han rumbejat amb el renom d'invincibles i de no trobar contrincants dignes de llur classe, veurien posada en entredit aquesta diguem-ne fama.

Ferrer és l'actual campió d'Espanya darrera moto, títol que ha guanyat quatre vegades. Això vol dir, doncs, que el de campió de Catalunya està en bones mans.

EL QUE FEREN ELS ALTRES

Naturalment, anem a parlar de la tasca de Canyardo. Diem naturalment, perquè fins avui En Marian era qui cridava fortament l'atenció de la gent, i en saber que Canyardo no ha guanyat una carrera en la qual participi, totom cerca de seguir la explicació del per què i la causa a què es pot atribuir.

Marian Canyardo és víctima de la seva mateixa gran popularitat. Ja se sap, quan ell participa en una carrera tothom ja espera que en surti vencedor. Pobre d'ell si no és així! De seguida es busquen les raons més inverosímils i divertides (encara que algunes deixin senyal). Si es retira per lesió: "Es que ja no podia guanyar." Si perd a l'sprint: "Es que hi ha hagut 'combina'." Si guanya per massa diferència de temps: "Es que els altres corredors no valen res al costat d'ell", o el que és pitjor: "que hi ha hagut 'chan-tage'". En fi, és el premi una mica immensurable, d'ésser bon corredor entremig de molts de dolents. Com si Canyardo tingués l'"obligació" de guanyar absolutament totes les carreres en què pren part!

Atenint-nos, però, a la carrera de disabte, veiem un Canyardo no massa segur de les seves forces. Actua amb recel, i en ben poques ocasions dona la batalla. És limitat més aviat a seguir en l'escamot davant i a privar que ningú fes de les seves. Estigué manotat del tot d'iniciativa, i el que passà és la cosa més natural: quatre homes que arriben junts a la meta, i els dos primers llocs se'ls emporten dos corredors dedicats a la velocitat que dona el córrer darrera moto. El que haurí estat estrany és que no hagués estat així.

Canyardo ha de practicar més la pista per adquirir rapidesa en l'sprint

Orpella estigué magnífic i preveiem per aquest corredor un brillant esdevenidor.

D'entre els novells, Ros, Llumà i Homs ens delectaren amb llur entusiasme i apuntaren una excel·lent classe de ruters.

ELS QUE NO TINGUEREN SORT

En primer terme, cal posar-hi En Vicents Cebrian Ferrer, un dels corredors que més probabilitats tenia per adjudicar-se el títol de campió de Catalunya, puix que, segons ens manifestà el mateix vencedor i germà, Josep Cebrian, en efectuar les entrenaments es mostrà molt superior a ell, i en la major part de costes marcava un tren fortíssim, difícil de seguir-lo.

Vicents Ferrer hagué d'abandonar per falta de tubulars, puix que rebentà dues vegades.

Precisament abans de la sortida ferem notar aquest detall de portar un sol tubular de recanvi els germans Ferrer, i ens asseguraren que ja anaven bé i que en cas de rebentar, el que portaven de recanvi no era per inspirar gaire "confiança". De manera que, en rebentar, Vicents Cebrian hagué de posar un tubular no massa bo i, naturalment, als pocs quilòmetres tornà a rebentar i es veié obligat a abandonar.

Recordem als regidors esportius que a Montjuïc hi ha unes instal·lacions esportives.

Fóra convenient que tinguessin en compte aquest fet per a prevenir-lo i no caure en el perill de perdre una prova, que, com la que comentem, els fets han demostrat que pot ésser guanyada.

Però, hem de reconèixer que la lògica també falla en ciclisme. Si no recordem malament, precisament l'any passat Josep Cebrian sortí a prendre part en el Campionat de Catalunya sense cap tubular de recanvi... i sense bomba d'inflar. I malgrat tot, guanyà!

Un altre perseguit per la desgràcia, i favorit també de la prova, fou J. M. Sans, el petit i admirable corredor reusenc, qui es veié atropellat prop de Vic per una moto, i del qual

amb la bicicleta, o sia efectuar un total de més de 300 quilòmetres.

Quant al recorregut, en general estava en força bon estat, i no hi mancaven els forts pendent. El circuit fou el següent: Sortida de la plaça d'Espanya (controlats fins al peu de la Rabassada, on es donà l'ordre de partir oficial) cap a Sant Andreu, Montcad, Mollet, Granollers, La Garriga, Figaró, Aiguafreda, Vic, Manlleu (proveïment), Torelló, Sant Quirze, Ripoll, Campdevànol, Gombrenys, Pobla de Lillet, Guardiola de Berga, Lerschs, Berga i Gironella. Total uns 180 quilòmetres.

Com anà la carrera

La sortida s'efectuà des de la plaça d'Espanya, davant del bar "La Paua", on es congregà un gran nombre de persones per a presenciar els preparatius de marxa.

POTA DE GALLI

Unes belles excursionistes estaven contemplant i admirant tot el que feien els corredors. Encuriosides, volgueren saber qui era En Canyardo, qui era En Ferrer, etc. A Josep Cebrian l'obsequiaren amb una esplèndida pota de colomí.

Ja estem veient, pels resultats obtinguts per l'original amulet, que en les vintenes carreres les potes de gall aniran a doxo.

De moment, En Cebrian pensa conservar-la en una magnífica capseta de vidre, construïda expressament.

A 30 PER HORA

Ja som al peu de la Rabassada, i donada l'ordre de sortida (a les 6.30) l'escamot es dirigeix cap a Montcada. La marxa és lenta (a 20 de promedi) durant bon nombre de quilòmetres. Poc abans de Granollers veiem a l'esquerra en avaria, encara que en passar per La Garriga torna a marxar amb l'escamot, que segueix intacte.

En arribar a un pas a nivell que hi ha prop de Vic es produí l'accident de què hem parlat més amunt. Un motorista badoc es llança contra Sans de Reus i Casamada. El primer continuà la carrera; el segon es retirà.

Vicents Ferrer sofreix la primera rebentada. En donar-se'n, Aubalat es posa al cap de l'escamot, i ajuda eficaçment per Borràs, Orpella

3. Canyardo, a mitja roda.
4. Aubalat, a un llarg.
5. Orpella, 6 h. 29 m. 34 s.
6. Sardanyons, 6 h. 36 m. 23 s.
7. Ros, 6 h. 41 m. 23 s.
8. Llumà, 6 h. 41 m. 40 s.
9. Josep M. Sans, 6 h. 41 m. 44 s.
10. P. Sant, 6 h. 41 m. 44 s.
11. J. Pagès, 6 h. 44 m. 12 s.
12. Josep Ruiz, 6 h. 46 m. 47 s.
13. Homs, 6 h. 53 m. 55 s.
14. Vendrell, 6 h. 59 m. 30 s.
15. Caño, 7 h. 7 m. 45 s.
16. Torner, 7 h. 7 m. 30 s.
17. Benet, 7 h. 16 m. 30 s.
18. Espinart, 7 h. 33 m. 30 s.

AGRAIM

Als organitzadors, i especialment al senyor J. Palau Ximenes, de la casa "Orange-Crush", la qual cedí 500 pessetes per a la carrera, els facilitats que se'ns donaren per a fer la nostra informació, en facilitar-nos lloc en un cotxe de la dita casa, sota la mà mestra d'Enric Clorós Rojas.

L'ORGANITZACIO

A càrrec de la U. E. de Sans, molt ben atesa i portada amb molt d'interès pel senyor Rodé. També s'hi notava la mà d'alguna persona competent i experimentada sobrament en aquests afers.

PERE ABELLA-MASDEU

XIII Volta a Catalunya

VII Gran Premi Citroen

Com és sabut, la designació de Perpinyà com a final d'etapa depèn de les facilitats que puguin obtenir-se per a l'entrada i sortida de la frontera. El disabte passat, el senyor Josep Guixà, president de la U. E. Sans, es traslladà a Madrid per a fer lliurament als senyors Lerroux, ministre d'Estat, i Nicolau d'Oliver, ministre d'Economia, de les instàncies sol·licitant les dites facilitats. El Comitè organitzador ens n'envia còpia, de la qual traïem el que segueix:

"En otros tiempos habíamos acariado este proyecto, pero con cierta timidez. Hoy, que nuestro espíritu y nuestra moral han reaccionado, vemos este proyecto necesario. Nos seduce más que nada la resonancia exterior que pueda tener. Deseamos que no solamente en Francia, sino en Bélgica, Italia, Alemania, Suiza, etcétera (cuyas naciones estarán re-

constituit sens dubte l'ensorrada de Pesenti, l'amenaça constant de Magne, en mans de Demuyssere, a qui ja assenyallàrem en el nostre comentari de la setmana passada com a perillósíssim.

En escriure aquestes ratlles ignorem el resultat final de la gran prova ciclista francesa. Prometem als nostres lectors un comentari global per al número vinent.

RESULTATS DE LES ULTIMES ETAPES

Dissetena etapa. — Grenoble-Aix-les-Bains (230 quilòmetres): Primer, Max Bulla, en 8 h. 37 m. 2 s. (a 26.690 per hora).

Amb el mateix temps: Rebry, Magne, Orrechia, Vervaecke, Demuyssere, Gremo, Pesenti i Buchi.

Cepeda (el "realista") entrà en 36 lloc, amb 9 h. 15 s.

Classificació general: Magne, 118 h. 37 m. 12 s.; Pesenti, 118 h. 42 m. 40 s.; Demuyssere, 118 h. 50 m. 56 s.; Dewaele, 119 h. 11 m. 54 s.; Peglion, 119 h. 12 m. 47 s.; Vervaecke, 119 h. 23 m. 57 s.; Cepeda, en 40 lloc, amb 121 h. 52 m. 55 s.

Classificació per equips: França, 357 h. 17 m. 37 s.; Bèlgica, 357 h. 23 m. 17 s.; Itàlia, 358 h. 31 m. 4 s.; Alemanya i Austràlia-Suïssa.

Divuitena etapa. — Aix-Evian (204 quilòmetres): Primer, J. Demuyssere, en 7 h. 57 m. 13 s. (a 25.543 de promedi). Seguit de Leducq, en 7 h. 58 m. 1 s.; amb el mateix temps: un grup de 31 corredors, entre ells Magne i Pesenti.

Cepeda en 37 lloc, en 8 h. 1 m. 50 s.

Classificació general: Magne, 126 h. 35 m. 13 s.; Pesenti, 126 h. 40 m. 41 s.; Demuyssere, 126 h. 48 m. 9 s.; Dewaele, 127 h. 9 m. 25 s.; Peglion i Vervaecke.

Cepeda en 39 lloc, amb 129 h. 54 m. 25 s.

Classificació per equips: França, 381 h. 15 m. 32 s.; Bèlgica, 381 h. 19 m. 32 s.; Itàlia, Alemanya i Austràlia-Suïssa.

Dinovenena etapa. — Evian-Belfort (282 quilòmetres): Primer, Di Paco, en 10 h. 33 m. 48 s. (a 26.696 de promedi).

Seguit de Geyer, amb igual temps. Rebry, a set minuts; Thierbach i Dewaele, a vuit.

Cepeda al 39 lloc, en 11 h. 14 m. 3 s.

Classificació general: A. Magne, 137 h. 18 m. 21 s.; Pesenti, 137 h. 23 m. 49 s.; Demuyssere, 137 h. 31 m.

Més tard, Dewaele, Metre i Pesenti.

Classificació general: Magne, 163 h. 54 m. 25 s.; Demuyssere, Pesenti.

Classificació per equips: Bèlgica, 493 h. 32 m. 35 s.; França, 494 h. 29 m. 56 s.; Alemanya, Itàlia i Austràlia-Suïssa.

Magne, vencedor de la Volta a França

Paris, 26. — L'última etapa de la Volta a França ha estat guanyada per Pelissier. A continuació s'han classificat:

1. Leducq; 2. Di Paco; 3. Stoepel; 4. Bulla; 5. Bulla; 6. Goetys; 7. Thierbach; 8. Meze.

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Antolin Magne, França, 177 h. 10 m. 3 s.

2. Hemuyssere, Bèlgica, 177 h. 22 m. 59 s.

3. Pesenti, Itàlia, 177 h. 34 m. 54 s.

4. Rebry, 177 h. 36 m. 43 s.

5. Dewaele, 177 h. 50 m. 49 s.

6. Vervaecke, 177 h. 20 m. 4 s.

Els nedadors catalans han tornat del seu viatge per Europa

La campanya pro-Estatut

Un manifest dels esportius catalans

A tots els esportius de Catalunya, catalans i no catalans, a tots aquells que en llur actuació s'han sentit agermanats amb nosaltres pel noble ideal de la cultura física, els demanem que vulguin fer-nos costat en aquests moments d'alta significació històrica i que sentin el desig de col·laborar amb nosaltres amb els següents propòsits: els quals, els sotsguanyants, sense voler donar a llurs noms altra representació que el simple títol de catalans, hem cregut necessari fer públics convençuts com estem que tots aquells, humils o poderosos, que puguin influir en les masses no hem de perdre ocasió en vivificar la fe i alenar l'entusiasme del poble.

Manquen vuit dies pel referèndum de l'Estatut, vuit dies que cal aprofitar per a un entrenament polític. Emprèn-lo, amb el ferm propòsit de no defallir en aquest entrenament espiritual com mai no hem defallit en les dureses de l'entrenament físic.

Tot hem d'esforçar-nos a recordar durant aquests vuit dies, que un equip de campions capitanejat per Jaume Carner, ha confeccionat un Estatut. Cal preparar, no els nostres músculs, sinó els nostres pensaments per abastar tot el significat d'aquest Estatut, ja que no hem d'anar a les urnes sense la plena consciència del plet. Si aquesta consciència no existeix, no creiem que pugui haver cap de nosaltres que deixi de col·laborar a l'obra de tots.

Un acurat estudi de l'Estatut, una revisió de la nostra existència històrica, un recolliment interior i patriòtic, ens ha de donar la força i la convicció del nostre deure.

Per això demanem que aquests vuit dies a venir siguin d'un entrenament intens que enforteixi la nostra ànima, i especialment nosaltres els esportius, que hem portat a cap una continuada campanya encaminada a fer possible un avanç de millorament físic del nostre poble, no podem escalfar la nostra ajuda a aquest mateix poble que ara demana la llibertat dels seus drets, la qual cosa és el més alt millorament a què pot aspirar.

Cap de nosaltres pot sentir-se indiferent al plet que el referèndum ha de resoldre. Els excursionistes i els esquiadors que han fruit de les nostres contrades i de les nostres tanyes, els futbolistes, que han conegut tants pobles germans nostres i a tots hi hem trobat mans amigues, els atletes, els nedadors, els ciclistes, els boxadors i tants altres esportius, que hem nodrit els nostres pulmons amb l'aire pur de la pàtria, i hem procurat sempre que el nom de Catalunya fos admirat i tingut en compte, uns i altres,

i tots plegats, perquè admirant la nostra terra o defensant-la, hem vingut a dir públicament l'estímul, no podem ni devem delgudir el compliment del deure que ella ens imposa.

Els homes que han conecionat l'Estatut han covat l'esperança de veure tothom arrencat a les files de patriotes que han de fer guanyar el plebiscit, i així com nosaltres hem sentit tantes vegades l'ansia de les glòries esportives, no hem d'arriscar-nos al perill de no haver figurat entre els homes que hauran ajudat al màxim triomf que espera assolir aquest poble, que tan bé ens ha comprès i ens ha aplaudit, i que ara espera de nosaltres que no el defraudem en aquella fe que ha vingut posant en nosaltres mentre ens ha vist defensar el seu nom i els seus colors. Com no audir, doncs, a defensar ara les seves reivindicacions?

Els vestits de LA TEXTIL CATALANA us deixaran abundantment satisfets

Cal que no puguem senyalar d'entre els esportius cap company que hagi mancat el seu deure. Per això és necessari, ultra la ferma voluntat individual, una actitud digna dels nostres cercles i agrupaments esportius. Que cap entitat excursionista, el diumenge dia 2 d'agost, proposi una sortida a una hora que impossibiliti els seus components d'emetre llur vot; convé que cap equip de futbol no desplaçi els seus homes sense que abans hagin tingut temps de contribuir al referèndum (llur Federació ha de fer el necessari).

Altres aspectes esportius podrien allunyar a molts, del deure. Pensem, però, que la màxima prova a vèncer és el vinent plebiscit, que el millor esport que hem de donar-nos aquell dia, serà contribuir a l'obra de tant temps somiada que tants sacrificis, amb contribució de sang i tot, ha costat.

Per això que demanem a tots el ferm propòsit d'aprofitar aquests vuit dies a dur un entrenament que enforteixi els vostres ideals.

Miquel Palau, Guerau Garcia, Joaquim Roca, Lluís Pou, Antoni Trigo, Manuel Bastez, Ernest Mollor, Lluís Estanes, Josep Maria Guisera, Marian Canyadó, Josep Gironès, Carles Flix, Enric Mas, Patrici Arnau, Carles Sindreu.

Esportiu:
El millor match que pots guanyar és l'Estatut.

NATACIO

Gonzal Jiménez, directiu, capità de l'equip guanyador internacional, ens explica com ha anat la tournée del Club Natació Barcelona

L'equip del C. N. Barcelona

Dijous passat a la nit, la penya de nedadors que es reuní al Restaurant Catalunya estava animadíssima. Hi havia, entre molts, Gonzal Jiménez, que en la darrera excursió que ha fet el Club Natació Barcelona per Txecoslovàquia i Àustria anava investit de tres càrrecs, a quin més important. Jugador efectiu a l'equip i una de les figures més destacades de la nostra natació, capità de l'equip i delegat del club per a les qüestions protocolàries.

Tots els allí reunits, entre glop i glop de cafè, escoltaven a l'amic Gonzal les facècies de l'excursió que ha portat a terme. La seva conversa ha portat a terme. La seva conversa, agradable i sense entrebancs, talment com si la sabés de memòria, a cada moment es fa més interessant. Han arribat al matí, i encara en alguns es nota el cansament natural de tants dies de viatge, tenen prou paciència per a respondre a les preguntes fretoses de detalls que volen conèixer els seus amics. L'interès dels que s'han quedat a la nit és ben remarcable. La manca de notícies dels expedicionaris feia anar en doina els aficionats aquàtics, ja que els telegames lacònics que rebia el club dega no els assabentava de com anaven els partits que per aquelles terres disputaven els nostres nedadors.

Per això entorn de la taula del cafè i voltant En Jiménez tots l'escoltaven, talment com si fos un oracle. I el delegat, capità i jugador, amb una senzilla pròpia dels homes que tenen responsabilitat de les coses, explica a grans trets les incidències més notables del viatge.

Diu Jiménez: L'excursió, més que un viatge de plaer ha estat un treball forçat. Les excessives combinacions de trens, degut als continus desplaçaments i les consegüents hores de tren, ha fet que arribéssim en un estat que feiem veritable llàstima. Aduch en el partit de Brno ens llancàrem a l'aigua així que saltàrem del ferro-carril, i ho fèrem més que per voluntat, d'esma, tal era la nostra semi-inconsciència del que passava pel nostre voltant. Amb tot i això, com que l'equip d'ells no era molt dur de pelar, els vàrem passar per la pedra amb una facilitat que no creïem.

—...? Els equips txecoslovacs tenen un joc molt semblant al nostre, encara que els manca la rapidesa que nosaltres posem. L'únic avantatge que ells tenen és la corpalència, la qual cosa fa que junt amb el joc que despleguen siguin molt perillosos, adreçant per als equips de primer rang. Només com a detall comprensiu diré que els equips hongaresos rares vegades s'atreixeixen a jugar allà, i això que Hongria és la nació que es pot vanar de posseir la tècnica més depurada del bon jugar.

—...? Les atencions que hem rebut arreu on hem anat, han estat sinceres i cordials. Fins en alguns moments, la massa prodigiosa d'atencions i fites eren en grau excessiu. Totes les màximes autoritats de la capital han estat per nosaltres i no ha vingut el venerable Maisarick, perquè era fora.

—...? A Àustria, en canvi, no hem rebut

de ni bon tros les mateixes proves de sinceritat que a Txecoslovàquia. Hi ha que veure la ideologia diversa de dos pobles que viuen quasi bé junts. A Txecoslovàquia, tot senzill i simpàtic, i Àustria, per bé que volem demostrar tota mena d'atencions, aquestes eren rígides i protocolàries. Fins els jugadors no eren del mateix tremp dels nostres primers adversaris.

—...? En el partit amb Txecoslovàquia va ajudar-hi més la desgràcia en el resultat que obtinguérem que no pas la classe que ells demostràren. Tots els xuts que nosaltres dirigíem anaven a parar al pal o bé a les mans del porter, com si fossin les pilotes imanes. Joc crec, i ho dic sense apassionament, que el resultat just havia d'ésser un empat a tres gols, i encara donant un marge favorable als que foren els nostres vencedors. En l'altre partit, jugat a Praga mateix i contra l'equip representatiu d'aquella ciutat, les coses ja van canviar un xic. La confiança nostra era molt més justificada, ja que amb el primer encontre totes les persones que anàvem trobant i els preguntàvem per la potència i vàlua de l'equip txec en deien mil i una lloances dels seus compatriotes. Es clar, davant d'això, nosaltres ens llancàrem a l'aigua amb un cert pessimisme, que ens feia preveure una gran desfeta. Però en el segon partit no vam fer cas del que deia la gent, i teníem ganes de demostrar el que nosaltres vàlem. I efectivament, el partit va anar molt millor que l'anterior i palesàrem en tot moment una superioritat de joc, de rapidesa i d'entusiasme, la qual cosa ens va donar una victòria que obtinguérem en camp contrari, amb públic bastant parcial i un àrbitre que tirava pels txecs, era prou eloquent per demostrar la nostra classe, que ells mateixos, els contraris, van reconèixer amb una esportivitat digna d'homes que practiquen l'esport per espai i per enfortir el seu cos.

El primer partit amb Àustria ja vàrem veure que les coses no anirien igual que els altres encontres disputats. Les ganes de guanyar, amb una superba no, gens comprensible, no tenien aturador vers ells. L'àrbitre va ésser el causant màxim que perdessim el partit, que va comportar amb una dosi a sang freda enorme, que els austríacs marqués dos gols, quan encara no mancava un minut per acabar el partit, amb un clar fora de joc el primer gol i amb un descarat foute el segon. La impressió que ixó ens va causar va ésser grossa. La nostra protesta no valgué per res. Ells havien salvat l'honor, batut a casa seva a l'equip d'Espanya, i això era el que els hi interessava. Les altres raons no valien res.

El segon encontre, que havia d'ésser un match Viena-Barcelona, fou un segon episodi d'Àustria-Espanya. Nosaltres, ja cansats de tants partits, ni forces teníem ja de disputar-lo. Fèrem un va-i-tot i sortírem amb ganes de treure faves d'olla. No va passar així. Fou una repetició del primer partit. Ells jugant amb brutícia gens reconeguda i l'àrbitre sense castigar-los les faltes. El resultat, però, fou millor que el del primer dia. Val a dir, pe-

rò, que aquest encontre el mereixim guanyar per un ampli marge i que el nostre joc se'n feia creditor. La desgràcia ocorreguda a Sabata, que va rebre un fenomenal cop de puny, propi de salvatges, feu que el partit se suspengués quan tots els avantatges eren per a nosaltres.

En conjunt, l'excursió ha estat excel·lent. Llàstima, però, que haguéssim de fer tants partits i que ens obligava a treure forces de llargues. Sense tants quilòmetres a sobre i amb el natural cansament, els resultats amb els equips de Txecoslovàquia i Àustria, de ben segur que haguessin canviat favorablement.

—...? Com a satisfets, molt; però, com he dit, ens hem prodigat una mica massa i ha estat causa que, malgrat els bons partits que hem fet, no milloréssim més.

—...? Com a delegat, no aniria mai més a cap excursió. No saben els mals de cap que un passa. Ara canvi de tren, ara hora de menjar. I sempre consultant la guia per no perdre cap tren. Jo he tingut sort, ja que no se me n'ha escapat ni un, i creiem que ha sortit per pura casualitat.

—...? Notes còmiques? Varies, i ací en va una, que certament no ho és, però és veritat. Arribàrem a Budejovice i ja ens esperaven l'alcalde i altres personalitats. Anàrem a la piscina, i un directiu es va acostar a va dir-me seriosament: "¿Quan creieu que pot durar el partit?" Jo, naturalment, vaig quedar tot parat, i li vaig dir el que està estatut en la regla del joc. L'àrbitre donà l'ordre de començar el partit, tocà el xiulet, tothom avençà, i el bon senyor s'adona que ni portava el cronòmetre ni tenia la pilota a les mans.

Aquesta fou la facècia més important de les moltes que ens han passat.

I aquí va acabar Jiménez. Es a dir, acabar, no perquè sempre té coses per contar. Però nosaltres ja en teníem prou, i com que ja era tard i el més interessant ja ho havia dit, ens acomiadàrem d'ell i fèrem Rambla avall, en busca d'un tramvia que ens portés a casa.

L. C. ABRIL

Comentaris després de la tournée brillant del Club Natació Barcelona

Els nedadors del Club Natació Barcelona que durant aquests dies han palesat la vàlua de la natació catalana per terres d'Àustria i Txecoslovàquia, ahir arribaren a la nostra ciutat.

Venen encantats dels resultats obtinguts, amb el water polo, on una vegada més s'ha posat de manifest la indiscutible classe que de dia en dia va fent l'esport aquàtic a casa nostra. Els partits celebrats a Txecoslovàquia, i contra seleccions de ciutats, com són Kalsrue, Bratislava, Brno, malgrat els resultats sorollosos aconseguits per l'equip del Barcelona, cal dir que contrincants es defensaren molt bé, i encara que no tinguin la tècnica necessària per a sapiguer-se imposar amb el joc, substitueixen aquesta per una excessiva duresa, ço que els fa que jugant amb ells perdi el joc del water polo aquella vistositat necessària per a ésser agradable al públic.

La impressió que ha causat l'equip català per aquelles terres és inmillorable. El representant del Comitè Olímpic de Txecoslovàquia, en un article publicat a la premsa de Praga, n'ha fet un gran elogi, i s'atreveix a comparar el joc català amb la depurada tècnica dels famosos hongaresos. "La rapidesa dels jugadors, ço que els fa movibles junt amb el domini de la bola, els fa perillosíssims", diu aquell senyor. Si els nostres hostes tinguessin més pes dins l'equip, jo continuaria dient — posaria a Espanya dins el primer grup de les nacions que porten la supremacia del water polo mundial".

Jo no sé francament si el representant del Comitè Olímpic de Txecoslovàquia és prou sincer en les seves manifestacions. Però si diré, i els detalls estan a la vista, que l'actuació que ha fet el Barcelona per Centre Europa és digne d'ésser tinguda molt en compte, i si bé alguns resultats han estat adversos, cal convenir que l'excessiva prodigalitat de partits ha fet que, fins amb algun encontre, els jugadors es tinguessin de llençar a l'aigua tot just arribats a una ciutat.

No som engrau excessiu chauvinistes, però sí, que estem satisfets d'aquesta excursió que han fet els nedadors del club dega. Amb les condicions en què han tingut de lluitar, amb uns viatges de tren passat i a estones cançon, la influència del clima, calorós en demàsia, el tenir de jugar amb aigua dolça, i que els nostres no hi estan acostumats, el àrbitre dels mateixos clubs i el públic, que encara que es mostrava bastant imparcial a l'hora de la veritat, es decantava cap al cost dels seus amb una vehemència extraordinària. Aquestes adversitats o dificultats han estat vençudes a bastament. La comparació de la taula de partits és favorable als catalans, i per un marge que, dona lloc a ésser optimista per a l'esdevenidor del nostre sport.

Aquells temps de què sempre teníem d'anar a remolc de les demés nacions ja ha passat. Avui es mira amb un cert respecte l'actuació dels nedadors catalans, i la prova més recent la tenim amb el partit amb Àustria, on malgrat la influència de l'àrbitre que va permetre donar la victòria a l'equip representatiu d'aquella nació, quan encara no mancava un minut per a l'acabament del partit, mitjançant dos gols obtinguts en descarar fora de joc, la tècnica de l'equip vençut va inqueixar la injustícia que se'ls hi feia can ebrenar al causant de la desfeta d'Espanya.

Els jugadors catalans, amb aquella modestia tan seva, arreu on han actuat s'han captat les simpaties pel seu bon jugar i amb la correcció en què en tot moment han fet gala, han palesat una vegada més vàlua de la natació catalana.

Tots els jugadors, amb un entusiasme inusitat, han mirat de fer-ho qui més bé millor. Tots jugaren amb unes ganes enormes de deixar ben sentat el pabelló del que representaven. I aquest és el millor elogi que hom pot fer dels que han estat els nostres representants en terres estrangeres.

Les paraules que ha dit el representant del Comitè Olímpic de Txecoslovàquia, són prou eloquents per a fer l'apologia del water polo català.

Només tenim de posar la vista amb deu anys enrera i veure els passos agègantats que hem fet. Abans el nostre joc, noífit com era, només es basava en un continu marcatge a individu i estar completament estacionat en el lloc assenyalat en l'equip. Joc tradicional, endarrerit i fins a estones pesat. El concert de pito, que anava a càrrec de l'àrbitre, era el més eloquent en la poca categoria que encara posseïem, ja que a la manca de tècnica si afegia un joc dur, per no dir brut, en la majoria dels encontres.

L'intercanvi internacional amb di-

versos equips de nacions que portaven una llarga història aquàtica, ha fet que els nostres nedadors anessin evolucionant i en cada encontre s'anava constatant d'una manera clara i progressiva, com mai es podia hom imaginar. El contacte freqüent amb equips belgues, els quals clubs han estat els millors amics i mestres de nosaltres, ha fet que a poc a poc, però en pas segur, anés decabellant la natació catalana la seva classe, que per fi avui es veu reconeguda.

Com ha dit aquell senyor el nom del qual sentim no recordar, els nostres tenen una semblança amb el jugar dels hongaresos. Imparcialment, sense por a caure amb el ridícul, si bé encara no tenim la categoria que Hongria ens disputa, no és pas, certament, per diferència de joc.

Tal com es troba el nostre equip, on la rapidesa, vàlua principal del water polo, és el seu fort i on els nedadors fan un promig de 20 segons en els 50 metres, és una bona garantia de la qualitat que ens volem donar. Rapidesa i concepció clara de la jugada amb un domini de pilota segur i senzill, tal és la característica del water polo amb el nostre equip representatiu. Però la nostra personalitat aquàtica topa amb una desavantatge. És remarcable. L'excessiva lleugeresa de pes és un obstacle seriós per a seguir endavant. Mentre els equips estrangers integrats per homes ja fets i amb un promig de 35 a 80 quilos els fan perillosíssims per la seva envergadura unit al coneixement de joc, els nostres, en canvi, amb igualtat de condicions tècniques, però amb un pes fràgil i una joventut que no passa de vint anys, resta un xic amb inferioritat amb llurs adversaris.

Això ha estat la nota més destacable dels partits efectuats a Centre Europa. Mentre els nostres jugadors donaven fe del seu joc belluagís i vistós, els txecs i austríacs, mancats d'una tècnica, posaven a contribució la seva pressió de pes per a restar amb una igualtat de joc.

Esportiu:
El dia 2 d'agost no facis res fins després d'haver votat l'Estatut.

La desfeta que tingueren a mans de l'equip de Txecoslovàquia per tres gols a fou, no reflexa exactament el què fou el partit. Aquest va anar ben igualat, i si es va obtenir aquest resultat fou més que res degut a la desgràcia. Pilotes difícilíssimes pel porter d'ell, la bola s'anava a estrellar al mateix travessany, i no una, sinó tots els xuts que es dirigien allí. La providència dels país i a la sort del porter, va ésser motiu que Espanya no obtingués a Praga un empat com es mereixia per l'actuació destacada dels representants nostres.

En canvi al dia següent, jugant l'equip de la ciutat de Praga, o sigui el mateix equip del dia anterior llevat de dos jugadors, la victòria va ésser per nosaltres. Justeta, i gol a cap, fou el resultat. Val a dir, però, que com quasi en tots els encontres l'àrbitre era un jugador més contra nostre. I ja sabem el què costa obtenir un resultat honorable quan un equip té la pega de trobar-se amb un senyor que, malgrat ésser neutral, aquell era hongarès, per mil rons ha de quedar bé als que els l'han contractat, i no té més remei que afavorir-lo.

Jugant contra Àustria, tampoc els nostres jugadors, amb tot i fent uns partits bellíssims, pogueren imposar-se. Els resultats de 2 gols a u, no són pas derrotos que puguin enterbolir la nostra categoria internacional, guanyada amb penes i treballs.

Tant l'equip de Txecoslovàquia com el d'Àustria, segons els tècnics estrangers, que diuen ells són els més entesos, situen aquestes nacions junt amb la nostra. La rivalitat, doncs, que volien donar a aquests encontres la supremacia uns amb altres, malgrat els partits efectuats suau, queden enlaire. Els resultats que han assolit no diuen la vàlua que volen atorgar, i per a fer una veritable classificació, caldria que es disputessin en ciutat neutral, on les interpenetracions del públic no fossin decisives per a un equip.

No podem per menys de felicitar els nedadors del Barcelona per la gesta brillant que han fet per aquelles terres i que han posat una vegada més el nom de la nostra ciutat al lloc que li correspon.

J. G. ABRIL

Sastreria F. COMAS

Fontanella, 9, pral.

Bones qualitats / Gustos selectes

Tall i confecció perfectes

PREUS RAONABLES

VIES URINÀRIES
DEBILITAT NERVIOSA

Prou de sofrir inútilment d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: glomerulitis (purpura), en totes les seves manifestacions: uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis, gots militars, etc., de l'home, i vulvitis, vaginitis, matritis, uretritis, cistitis, aporitis, fluxus, etc., de la dona, per xete del doctor Vintre. Els malalts es guareixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats, ni aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillosos sempre i que necessiten la presència del metge i ningú no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 250 pessetes caps.

Impureses de la sang: Sífilis (avarosis), eczemes, herpes, úlceres varicoses, eritemes, acné, urticària, etc., malalties que tenen per causa humors, viciats o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat amb les Píldores depuratives del Dr. Soivre, que són la medicació depurativa, ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent en poc temps totes les úlceres, flegmes, grans, foruncles, supuració de les mucoses, exudat del cabell, inflamacions en general, etc., durant la poluèia i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme senyals del passat. Venda: 500 pessetes flasso.

Debilitat nerviosa: Impotència (manca de vigor sexual), polliclens, cansament mental, pèrdua de memòria, maldecap, vertigens, debilitat muscular, fadiga corporal, tremolors, palpitations, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la Neurastenia o esgotament nerviós, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Papanets potencials del Dr. Soivre. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, modifiquen tot el sistema nerviós, indicats especialment als escolars en la joventut per tota incma d'excésos (vells sense anys) per recuperar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema vellesa sense violència l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: 500 pessetes flasso.

VENDA A LES PRINCIPALS FARMACIES D'ESPAÑA, PORTUGAL I AMERICA
Atia. — Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adreçant-se i enviant 0'50 pessetes en segells per al franqueli, a Oficinas Laboratori Soivore, carrer Tor, 16, telèfon 564, S. M. Barcelona, reburan a través un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment d'aquestes malalties.

Només l'Estatut pot acostar Catalunya a les més fines democràcies europees

L'esport a les comarques

**El partit final de la
Copa Aiguader**
F. C. Vilafranca, 5
F. C. Granollers, 2

Bonica aspecte oferia el camp del "F. C. Vilafranca", ja que la importància de l'encontre s'ho mereixia, més si tenim en compte que ens donava amb la seva presència el donant de la copa, ciutadà Aiguader, alcalde de la Ciutat Comtal. Bon xic abans de començar, el camp estava ple d'aficionats i moltes aficionades que acabaven de rodonar el marc de tan gran festa. Els equips contendents eren el "Granollers F. C." i el "F. C. Vilafranca". El primer fou considerat finalista al guanyar al "Sabadell", i el nostre equip al guanyar el diòst "Europa". El primer partit jugat al camp del "Granollers" acabà amb el resultat d'empat a un gol; per això despertà tant d'interès el segon partit jugat al camp local. El "Granollers" es presentà amb elements de reforç, tal com Layola, Rifé, Serra i algun altre. En canvi el "Vilafranca" es presentà més fluix que en el partit de diumenge passat, ja que s'ha de tenir en compte que no presentà el jugador de l'"Espanyol" Edelmíro, cosa que feu en el partit jugat a Granollers.

Els equips es presentaren de la forma següent:
"Granollers": Gallofré, Lladó, Miralles, Argemí, Layola, Rifé, Lluch, Serra, Gari, Morales i Ubeda.
"F. C. Vilafranca": Sabat, Aparici, Rodríguez, Lara, Larrosa, Via, Castells, Quinquilla, Lloveras, Xifreu i Juvé. L'únic reforç que presentava el "Vilafranca".

El partit fou jugat a tot gas; la pilota tan aviat era a un camp com a l'altre; les defenses tingueren que treballar de valent, mostrant-se bastant insegura la del "Granollers", que en una jugada desgraciada en Miralles marcà el primer gol a favor del "Vilafranca". Després d'aquest gol el "Granollers" apreà de valent, però la defensa del "Vilafranca" es mostrà molt segura; la línia mitja també ajudà molt, i veiem algunes escapades d'en Juvé que demostrà la seva classe. El segon gol a favor del "Vilafranca", el "Granollers" pot donar gràcies a Layola que treballa de ferm i aguantà tot el joc repartint força bé. En una "meleée" davant la porta de Sabat, el "Granollers" aconseguí el primer gol marcat per Ubeda. El resultat de la primera part fou de 2 a 1 favorable al "Vilafranca", cosa que aguantà més l'interès del partit ja que no es veia el guanyador probable, tenint en compte que el "Vilafranca" executà un "penalty" i tocà el pal, no entrant per mil·límetres a l'igual que dos o tres xuts de probabilitat que no foren gols pel que es diu de la Providència.

A la segona part el "Granollers" començà atacant durant els primers deu minuts deixant acorralcats al "Vilafranca" i mostrant-se molt perillós; però aviat acabà el gas. Xuts prou en tirava a porta; però la superba actuació de Sabat evità de que es convertís en gols. A aquesta part el "Vilafranca" marcà tres gols més, seguits per Juvé, Quinquilla i Xifreu. També tiraren un "penalty" contra la porta del "Vilafranca" que parà Sabat.

Arbitrà el partit el col·legiat Santuró que ho feu força bé, ajudat pels líners Bayer i Oltra.

El "Granollers" quedà defraudat al no poder aconseguir la victòria, ja que ells es creien que amb l'equip que presentaven podien guanyar de sobra. Mostra d'això foren els reforços esmentats que presentaren.

Una cosa hem de fer constar i és que quan el "Vilafranca" jugà al camp del "Granollers" i presentà a Edelmíro (a causa de no poder jugar el nostre davanter centre) van excitar els quatre vents el nom d'aquest jugador, com si hagués estat el causant de l'empat i en canvi el causant fou l'actuació del nostre porter suplent, Ahir, amb l'equip més fluix, sense el senyor Edelmíro, ja veuen: 5 a 2. És molt, senyors del "Granollers": el futbol té coses estranyes.

Al final del partit fou entregat trofeu a l'equip del "F. C. Vilafranca", donant el capità de l'equip, Sabat, els conseqüents hures al senyor Aiguader.

Un fill d'aquest senyor tirà el cop inicial.

BUSCAL.

El Torneig de Classificació

RESULTATS	
"Sans"-"Iluro".....	2-1
"Ath. Sabadell"-"Gràcia".....	4-1
"Martínez"-"Palafrugell".....	1-2
CLASSIFICACIÓ	
Palafrugell.....	10 2 1 39 11 16
Martínez.....	10 6 1 3 21 14 13
Iluro.....	9 5 0 4 10 12 10
Sans.....	10 4 2 15 13 8
Gràcia.....	10 1 3 6 12 29 5
Ath. Sabadell.....	9 2 0 7 10 37 4

Ahir, a Sant Cugat del Vallès
**ELS ESPORTIUS VALLESANS VAN RETRE
HOMENATGE A JOSEP SUNYOL
I GARRIGA**

En Sunyol donant el cop inici al en el partit de Sant Cugat

Organitzat pel Sant Cugat F. C., tingueren lloc ahir, a la bonica vila del Vallès, una sèrie d'actes a honor del nostre amic Sunyol i Garriga, per tal de celebrar el lliurament d'un pergamí nomenant el nostre company President honorari del Club.

EL MITING

Al matí, al local del Parc Municipal, tingué lloc un gran acte d'afirmació esportivo-ciutadana, en el qual van parlar els nostres companys Abril, Aymami, Bernades i Capdevila.

—Va presidir l'acte l'entusiasta esportiu del Sant Cugat Tomàs Fabregas, el qual va fer la presentació dels oradors.

Tots els oradors coincidiren en lloar la tasca realitzada pels esportius, durant els darrers vuit anys, i glossaren l'acte que celebraven els esportius de Sant Cugat, considerant-lo un acte de justícia envers l'amic Sunyol per haver estat el primer que va donar-se del valor i l'apreciable que tenia l'element esportiu de Catalunya, com a arma ciutadana contra les oligarquies opressores.

Abril recordà el tancament del camp de Les Corts per haver estat xiulada la "marxa reial"; Aymami assenyalà la tasca que tenen a fer els esportius d'ara endavant. Bernades féu un elogi càlid de la massa esportiva. Capdevila acabà manifestant la seva ignorància en matèria d'esport, però també la seva admiració pel que durant aquests vuit anys havien fet els esportius. Tots els oradors acabaren ponderant la importància de la jornada del 2 d'agost i recomanant que per cap motiu deixi ningú de votar l'Estatut. Tots els parlaments foren ovacionats.

EL VERMUT D'HONOR

Acabat el miting, el senyor Sunyol i els seus acompanyants foren obsequiats amb un vermut d'honor, que es va veure concorregudíssim. Entre tant, una cobla donà una magnífica audició de sardanes a l'arbrada municipal, amb assistència de nombrosa concurrència. Aquest vermut, amb tots els actes que van celebrar-se, foren presidits per les autoritats locals, que assistiren en corporació a les festes.

Després del vermut, els invitats passaren a visitar els locals de la Creu Roja local i el Monestir.

EL DINAR

A les dues, en els claustres del Monestir de Sant Cugat, la casa Jaume Garriga serví un esplèndid àpat, al qual foren invitades les autoritats, els representants de la premsa i altres personalitats.

Ofert l'àpat el senyor Plans, i a l'hora dels postres el senyor Sunyol agrai l'homenatge.

Remarcà que era contrari dels homenatges i que havia acceptat aquest perquè el considerava adreçat a un esportiu i no a la seva persona, i així el plavia extraordinàriament. Digué que en aquests moments se sentia més esportiu que mai, que l'honor màxim per a ell havia estat el d'haver ocupat la Presidència de la Federació Catalana de Futbol i que com a esportiu, acostumat a jugar net, prometia dur l'Estatut a les Corts Constituents amb la seguretat que seria aprovat per complet, i que si no ho era, ell, diputat del poble, tornaria a lliurar-lo al poble perquè resolgués.

Es llegiren les adhesions, nombrosíssimes, i finalment l'alcalde mani-

Exigeix-lo al teu estanquer

CATALA!

**Aquest és el
teu paper
de fumar**

A SANT MARTÍ

El Martinenc fou vençut pel Palafrugell per dos gols a un

Mola gent al camp del Martinenc. El partit tenia innegable interès, i complement-ho així, el públic hi féu acte de presència, convençut que havia de presenciar un encontre força competitiu i ben jugat, enfrenant-se com s'enfrenaven els dos equips que van davant de la taula de classificació d'aquest torneig.

El primer temps transcorregué un xi és no és ensopeit. Semblava com si cap dels dos equips s'ho prenguess amb massa interès. Dominà a estones amb insistència l'equip vermell, però no fou precisament l'ensort a l'hora de rematar el que el féu distingir, sinó més aviat una manca absoluta de serenitat i decisió que li permetessin en el moment decisiu traduir en gols el seu domini.

Amb tot, fou el Martinenc, i per mitjà de Fandos, qui va estrenar el marcador quan mancaven encara dos minuts per acabar aquest temps.

Després del descans ja fou una altra cosa. I quan el Pala-

Fins al cap de trenta-cinc minuts no aconseguí igualar de punts el Badalona. Fou Castro qui l'apuntà, al qual en següent un altre poca estona després, degut al mateix jugador. Així s'acabà la primera part.

En reprendre's el joc, Padron aconseguí un magnífic gol. Naturalment, l'igualament acreix els ànims locals, els quals despleguen millor joc i dominen els costers.

Muñoz aconseguí, al cap de poc, el tercer punt, i més endavant Castellví, en dues estupendes i personals jugades, aconseguí dos gols més en batre de xuts ben plaçats i esbiaixats Casanoves.

Els dos darrers gols, que asseguraven la victòria del Sant Cugat, foren rebuts amb entusiasme extraordinari. I aquest entusiasme va desbordar-se en acabar el partit i fer lliurament de la copa a l'equip vencedor.

El públic va sortir completament satisfet del partit, que tancà d'una manera brillant els actes organitzats pel Sant Cugat a honor del nostre amic.

Abans de començar el partit amb el Badalona, fou lliurat a l'amic Sunyol un magnífic pergamí, obra de l'aficionat local En Manuel Ferrés, una veritable obra d'art.

A remarcar, com a observació final, una dada importantíssima. El sexe femení tingué, en tots els actes celebrats, una representació esportiva i a la classe, veritablement excepcional d'alguns d'ells.

El primer gol va aconseguir-lo l'equip local, per mitjà de Ventós aprofitant una excel·lent passada de Padron.

A tots — organitzadors i homenatjats — la nostra enhorabona.

frugell, al cap de deu minuts de joc aconseguí l'empat —va semblar-nos que fou obra d'Espada—, el nerviosisme més extraordinari va apoderar-se de l'equip del Martinenc, i més encara dels seus partidaris. Tot eren fauts, tot eren penaltys i xiulets, i la victòria, com és de llei en aquests casos, fou l'arbitre, senyor Planell, que no és que ho fes a la perfecció, però tampoc el malament que semblava, a jutjar per la cridoria que es deixava sentir al terreny de Sant Martí.

Al nostre entendre, a Planell el que va mancar-li va ésser energia per a imposar-se i expulsar del camp a aquells jugadors d'ambdós bàndols que en uns moments, diguem-ne de joc, que feien vergonya de veure, es lluraven a viclendes i excessos repugnants.

Pel demés, cap allà els 35 minuts d'aquest segon temps, Reixach obtingué el gol de la victòria per al Palafrugell, gol legítim, que no sabem perquè varen protestar els partidaris del Martinenc.

Els equips s'arreglaren de la següent manera:

MARTINENC. — Pasqual, Vinyes, Allés, Pujols, Creixells, Virgili, Cases, Toni Joan, Morrajas i Fandos.

PALAFRUGELL. — Ganchia, Blanch, Colomer, Castelló, Cabanes, Esteve, Espada, Miquel, Avelard i Reixach.

A SABADELL

L'Atlètic bat el Gràcia per quatre gols a un

Corresponent al torneig per ampliar la primera categoria, ahir va tenir lloc a Sabadell, al camp de l'Atlètic, l'encontre entre el Gràcia i l'Atlètic. La lluita fou entretinguda. Els atlètics foren més perillosos en el xut, sobretot Mota.

L'Atlètic dominà i el seu conjunt fou més complet que el dels seus adversaris. Van destacar la defensa i el porter.

El Gràcia va tenir un dia gris; els mitjos, però van complir. Florença, malgrat els quatre gols, va estar bé. L'arbitre, que era el col·legiat senyor Rovira, regular.

Els equips:
Atlètic. — Silvestre, Falguera, Montesinos, Pastor, Ribes, Colíngo, Gil, Galopa, Huerva, Mota i Torres.
Gràcia. — Florença, Claudi, Vilas, Escos, Burgete, Josa, Pinyero, Ferrer, Vila II, Esteve i Falcon.

Huerva marcà el primer gol per a l'Atlètic, i Mota el segon, tots dos a la primera part.

Represa la lluita, Mota marcà el tercer i poc després Ferrer, va aconseguir l'únic gol del Gràcia. El domini de l'Atlètic era persistent i això motivà un constant perill per al marc gracienc. Mota s'assenyà el quart.

I acabà el partit sense res més de notable.

Per Canaletes diuen...

Que ahir a Sant Cugat hi hagué festa grossa, rematada amb gran èxit, en aconseguir l'equip local la copa LA RAMBLA.

Que els de Badalona no se'n sabien avenir.

Que els espectadors del camp del Sant Cugat van passar una tarda deliciosa.

Que amb un equip com el d'aquest poble i unes nenes com les que posaven floretes, es pot anar a tot arreu.

Que hi hagué algú que no va veure gran cosa del partit, i ara somnia Pepites i Maries.

Que En Vila — directiu voluminós de l'Europa — va perdre l'altre dia un mocador de seda.

Que no es va perdre per tothom-car algú el lluit endemà a la plaça de la Universitat fet un "Don Juan" rural.

Que hom projecta un homenatge a Vicents Piera.

BURAC

El nostre primer club no han deixat anar aquesta temporada gaires jugadors. Només l'Europa — ara Canaletes — va decretar el "campi qui pugni", i en torn dels seus "alliberats" volia la borsa del treball futbolístic.

El primer que va col·locar-se — i l'única seguretat que haurà fet un bon negoci — fou En Bestidet, edecúrgut madrileny. Vinyeres i Escrits, s'han col·locat a Múrcia. Carmona, a Granollers. Girons i Solís, han trobat feina a Sans. Encara en queden uns quants per col·locar. Alguns d'ells ho seran aviat. D'altres, però, ens fa l'efecte que tindran feina...

Aquesta setmana s'han registrat noves col·locacions. Besolí, de la U. E. Sant Andreu, i Buxé, de l'Horta, també han passat al Sans. Pel que sembla, En Guixó vol fer un viatjot.

L'Hèrcules, aquell jugador jove de l'Europa, ja començava a tenir pretensions. No l'han convençut, però, i es queda amb el flamant Catalunya...

NO ENS HI VEIEM AMB COR

Diumenge passat — el mateix diumenge que van ocórrer els aldarulls a la plaça Monumental — ocorregueren uns fets igualment lamentables a Horta. Més ben dit: començaren a Horta i acabaren al carrer de Salmerón.

L'arbitre — el pobre arbitre — que havia jutjat el partit Horta-Girona va haver de sortir del camp protegit pels Mossos d'Esquadra. Va pujar a un autòmbus i els fanàtics li seguiren al darrere. En arribar als Josepets, altra vegada el pobre arbitre hagué d'ésser custodiat, i enmig de gran escòndol, d'insults i d'amenaçes, l'homo del geg ribetjat arribà al centre de la ciutat encara viu.

Després d'això, no ens volem amb cor de dir mal dels aficionats als "toros". L'espectacle de la Monumental no és pas més censurable que el dels Josepets. Estem tants a tants... encara que sigui trist i lamentable de dir-ho. Tanmateix, hem perdut el seny tot d'una.

ESPORT I CIUTADANIA

Dissabte al matí, en un poble dels voltants de Barcelona, cap a les acaballes d'un de tants mitings de propaganda de l'Estatut, varen entrar a la sala una colla de xicots que venien de jugar un partit de futbol. Això darrer

BLENORRAGIA

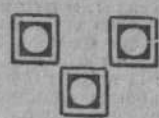
aconseguint el guariment **SELLOS OSSAM** per crònica i rebel que si no poc dies present els seus complicacions: uretritis, prostatitis, gonorrea, etc., de l'home; METRITIS, VAGINITIS, ANEXITIS, etc., de la dona. Els seus efectes antipèssics es noten notablement a les primeres preses, calentes els dolors s'originen, la micció resulta menys freqüent, disminueix progressivament el flux, i en ocasions com nota la gran millora, fins a obtenir amb el seu ús el complet curament de l'aparell genito-urinari.

De venda: Andreu Seguí, Rambla de les Flors, 14; Sams, Fontanella, núm. 73; Farmàcia de la Creu; Farmàcia Tarrés, Carme, 34; Farmàcia Pujol; Cuilell, Polayo, 58.

BANYERES CARDONA VERRA, 1

MOMOTOMBO

CAFES TORRATS

Oficines i magatzem:
HOMERO, 56
SANT GERVASI

TELEFON 71964

Els campionats d'Espanya d'atletisme

ATLETISME

CATALUNYA HA TRIOMFAT SOROLLOSAMENT EN ELS XIV CAMPIONATS D'ESPANYA

Han estat batuts diversos rècords nacionals i regionals

Sereix, Ruiz, Lacomba, Altafulla, Moreno, González, Pou, Reliegos, Consegal, Colomer, Vives, Bru, Garcia Doctor i Garcia, són els nous campions

Durant els matins i tardes d'ahir i abans d'ahir varen celebrar-se a l'Estadi de Montjuïc, organitzats per la Federació Catalana d'Atletisme, els XIV campionats d'Espanya d'esports atlètics.

Han fet acte de presència a aquest certamen equips de Guipúscoa, Castella, València, Cantàbria i Galícia, que han lluitat contra Catalunya. L'equip de Guipúscoa ha estat reduït a cinc homes. Biscaya s'ha abstingut de concórrer-hi per manca de mitjans, amb tota seguretat.

Amb motiu d'aquest aconteixement, l'Estadi s'ha vist ambdós dies, bastant concorregut de públic.

En la puntuació general de Federacions Catalunya ha triomfat, com nosaltres preveiem, d'una manera esclatant, formidable. La nostra terra ha aconseguit, amb els seus homes, més punts que totes les altres Federacions peninsulars. Això diu prou quina és actualment la superioritat de Catalunya i rellueix, també, l'inferioritat de les altres terres al costat de la nostra.

Durant les quatre seccions han estat enderrocats diversos rècords d'Espanya i regionals: els primers, però, no amb la quantitat suficient perquè ens donem per prou satisfets del progrés de l'atletisme peninsular. En aquest aspecte com a mica egoistes. Voldríem haver tingut ocasió d'anotar marques superiors en algunes proves.

Durant aquestes quatre jornades el públic ha viscut moments plens de sensació, com per exemple, en les finals dels 100, 200, 400 i 800 metres; 110 i 400 metres tanques i en els relleus.

En general tots els atletes s'han comportat amb el màxim d'entusiasme i amor propi.

En les proves de velocitat la superioritat del català Sereix sobre tota els altres ha estat contundent. D'haver tingut més lluita en la final dels 100 metres, hauria millorat, no cal dubtar-ho, el temps registrat.

Colomé, Muntaner i Olivé triomfen brillantment en els 400 metres després de lluitar un interessant cos a cos amb el castellà Hernández Coronado; victòria que es repeteix en els 800 metres gràcies a la tàctica del català Vives imposant-se al guipuscoà Ruiz en els últims moments de la carrera. Aquest però, en els 1.500 metres s'ha destacat com de classe superior.

E nel fons com en la marxa, els catalans copen els primers llocs per valua indiscutible. D'haver participat en la primera especialitat Penya i Oyerbide, tal volta la cosa hauria canviat, quan menys, en el desenrotllament dels 5.000 i 10.000 metres.

Angel Mur, que ha estat desgraciat, ha perdut els títols de recordman de Catalunya i Espanya en perdre la prova dels 3.000 metres "steeple".

En salts d'altura i triple, el valencià Lacomba segueix imbatut malgrat que ha actuat contusionat. Olivella i Consegal, han defensat amb braó els colors catalans... però han estat vençuts ambdós a aquestes especialitats.

Roca en els 400 tanques i Consegal en els 110 també tanques, ens han portat dos títols més. El segon, que ha tingut a n'aquests camps una actuació molt brillant, ha assolit un altre primer lloc en la perxa, defensant el lloc de Culi que no ha pogut actuar per lesió.

En els llançaments, fora de la marca de Doctor en el martell, en les altres especialitats del disc, javalina i barra, no res de notable i acceptable el pes en la qual prova, així com en el disc, González pot anar molt lluny. Cal fer l'elogi dels cinc atletes que ha desplaçat Guipúscoa. Amb tant reduïda quantitat de representants, el paper d'aquesta Federació cal classificar-lo de brillant.

Aquests aconteixements ens han donat tema per a parlar-ne molt més extensament del que hem fet en successius articles pensant dir el que avui per diverses circumstàncies ens reservem.

Hen fet aquests curts comentaris d'una manera molt superficial com a complement d'altres que fem per a cada prova i en deixem per un altre dia altres que considerem per diversos motius mereixedors d'ésser exposats.

També prescindim de donar els resultats de les eliminatòries per no disposar de l'extensió que ocuparien en aquestes planes.

Per avui ja n'hi ha prou. **MURPHY.**

RESULTATS TECNICS

100 METRES
1. Sereix, Catalunya, 11" 2-5.
2. Olivé, Catalunya.
3. Picazo, Castella.
4. Pauls, Catalunya.
Puntuació:
Catalunya: 14 punts.
Castella: 4 punts.
Els guipuscoans Rogelio i Sánchez s'han negat a prendre la sortida com a acte de protesta i disconformitat amb l'actuació dels jutges d'arribada que a la primera remissió d'aquesta prova han classificat el català Olivé abans del guipuscoà Cuñado.

Sereix ha triomfat sense necessitat d'emprar-se a fons. D'haver actuat Rogelio i Sánchez s'hauria obtingut millor temps, sense, però, que al nostre entendre, hagués estat vençut el campió català.

400 METRES TANQUES
1. Roca, Catalunya, 58" 3-4.
2. Mateu, Catalunya.
3. Iguaran, Guipúscoa.
4. J. Tugues, Catalunya.
5. Rei, Galícia.
6. Carril, Galícia.

Puntuació:
Catalunya: 14 punts.
Guipúscoa: 4 punts.
Galícia: 3 punts.
De sortida Iguaran dona una sensació de superioritat gràcies a l'empenta amb que comença. Però en la recta final els tres catalans, més ràpids en passes la manca, aconsegueixen el guipuscoà i el deixen enrera. Els galleses bastant dolents.

1.500 METRES
1. Ruiz, Guipúscoa, 4' 13".
2. Reliegos, Castella.
3. Vives, Catalunya.
4. Colera, València.
5. Montfort, Catalunya.
6. Blanco, Castella.

Puntuació:
Guipúscoa: 6 punts.
Catalunya: 6 punts.
Castella: 6 punts.
València: 3 punts.
S'ha palesat, d'una faiso contundent la superioritat del guipuscoà

3. Roca, Catalunya, 6 m., 09 cms.
6. Consegal, Catalunya, 6 metres, 08 cms.

Puntuació:
Catalunya: 9 punts.
Guipúscoa: 7 punts.
València: 5 punts.
Actuació brillant d'Altafulla i mitjana de Roca i Consegal. Lacomba no ha pogut donar tot el rendiment a causa de sofrir una lesió.

RELLEVAMENTS 4x100 METRES
1. Guipúscoa (Sánchez, Iguaran, Cuñado, Rogelio), 45" 1-5.
2. Catalunya (Pauls, Anselmi, Olivé, Sereix).
3. Castella (Climent, Coronado, Almagro, Picazo).
4. Galícia (Otero, Powell, Lino, Penya).
5. Muntanya (Fernández, Blanchart, Galán, Resines).
6. València (García, Aparicio, Sala, Montó).

Puntuació:
Guipúscoa: 6 punts.
Catalunya: 5 id.
Castella: 4 id.
Galícia: 3 id.
Muntanya: 2 id.
València: 1 id.

Aquesta prova s'ha celebrat a les fosques, a les vuit del vespre. La nota sensacional l'ha donat Catalunya amb la seva derrota que ha sorprès a tothom. Derrota que solament pot ex-

Puntuació:
Galícia: 6 punts.
Catalunya: 10 punts.
Castella: 5 punts.
Nota superioritat del gallec sobre els altres, la majoria dels quals han aconseguit marques inferiors a llurs possibilitats.

LLANÇAMENT DEL DISC
1. González, Galícia, 34 metres, 615 cms.
2. Garcia Doctor, Castella, 34 metres, 43 cms.
3. Climent, Castella, 33 metres, 565 centímetres.
4. Llorens, Catalunya, 33 metres, 32 centímetres.
5. Pou, Catalunya, 32 metres, 34 centímetres.
6. Resines, Muntanya, 31 metres, 30 cms.

Puntuació:
Galícia: 6 punts.
Castella: 9 punts.
Catalunya: 5 punts.
Muntanya, 1 punt.

Per les marques uns i pels estils altres, cap dels llançadors no ens ha plagut. Cap d'ells tampoc no ha aconseguit les marques acostumades.

LLANÇAMENT DE LA BARRA
1. Pou, Catalunya, 19 metres, 18 centímetres.
2. Capó, Catalunya, 17 metres, 56 centímetres.
3. Sánchez, Catalunya, 14 metres, 08 centímetres.
4. Muñoz, Galícia, 14 metres, 52 centímetres.
5. Aparicio, València, 13 metres, 74 centímetres.
6. Angeles, València, 10 metres, 70 centímetres.

Puntuació:
Catalunya: 15 punts.
Castella: 3 punts.
Galícia: 3 punts.
València: 3 punts.
En aquesta prova Capó ha perdut el títol de campió que ha passat a poder del també català Pou amb una marca superior a l'assolida pel primer l'any passat.

TRIPLE SALT
1. Lacomba, 13 metres, 87 cms.
2. Consegal, Catalunya, 13 metres,

Lacomba, aquest ha aconseguit traspassar el 175 metres.
3.000 MTS. STEEPLE-CHASE
1. Reliegos, Castella, 10 minuts, 3 segons, 4-5. (Rècord d'Espanya batut. Antic rècord: Mur, Catalunya, 10 minuts, 15 segons, 1-5.)
2. Esmàndia, Catalunya, 10 minuts, 9 segons, 1-5. (Rècord de Catalunya batut. Antic rècord, el mateix que ho era d'Espanya, Mur.)
3. Mur, Catalunya.
4. Colera, València.
5. Pou, Catalunya.
6. Palmero, València.
Catalunya: 11 punts.
València: 4 punts.

Reliegos, que ha estat molt per sobre de les seves possibilitats en els 1.500 metres, a n'aquesta prova ens ha donat la sorpresa. En canvi Mur, que algú el donava com a guanyador, s'ha desinflat.
Reliegos, Mur i Esmàndia, han lluitat junts durant bona part de la carrera. Esmàndia que no ha pogut resistir el tren d'aquells dos s'ha quedat. En la penúltima recta s'ha destacat Reliegos per la seva major energia i Esmàndia s'ha aprofitat de la desfeta de Mur per a prendre-li el segon lloc.

400 METRES
1. Colomé, Catalunya, 51" 1-5.
Segon, Muntaner, Catalunya, a un pit.
3. Olivé, Catalunya.
4. H. Coronado, Castella.
5. Powell, Galícia.
6. Carril, Galícia.

Puntuació:
Catalunya: 15 punts.
Castella: 3 punts.
Galícia: 3 punts.
Després d'una sortida falsa per obra de Coronado, s'emprèn la carrera a un tren formidable. En la recta final contemplem una lluita plena d'interès. Els quatre primers classificats lluiten igualats al mateix nivell. En els darrers metres Colomé en un superb esforç, aconsegueix trencar el fil de l'arribada.

Puntuació:
Catalunya: 10 punts.
Guipúscoa, 10 punts.
Galícia, 1 punt.

Magnífic cos a cos entre els quatre primers classificats. En els darrers 40 metres ha "sortit l'energia del formidable Sereix, i ha triomfat amb tota claredat. Sereix ha igualat

segur el triomf de Ruiz com a resultat de la magnífica carrera realitzada en la prova dels 1.500 metres.

La sortida ha estat prècia a tot gas. Ruiz, decidit, ha agafat el cap. Vives, González i Trabazo han intentat seguir el guipuscoà imbatut. Montfort ha perdut les posicions des de bon començament. Però Ruiz ha calculat aquesta vegada malament la distància: i en la recta final, mentre ell amb penes i treballs feia grans esforços per acabar la prova, Vives, amb més intel·ligència, animat pel públic, logra aconseguir a Ruiz i passar-lo a dos metres abans de l'arribada. El públic, que a peu dret seguia les incidències de la magnífica lluita, ha esclatat en una formidable ovació en veure que Vives triomfava.

LLANÇAMENT DE LA JAVALINA

1. Brú, Catalunya, 48'48 metres.
2. Agosti, Castella, 48'27 metres.
3. González, Galícia, 45'54 m.
4. Bombardó, Catalunya, 42'09 m.
5. Muñoz, Galícia, 39'34 metres.
6. Mariño, Galícia, 34'77 metres.

Puntuació:
Catalunya, 9 punts.
Castella, 5 punts.
Galícia, 7 punts.

Triomfa el català i vell campió Brú. Però no ens ha satisfet ni la seva marca ni la dels altres. Decididament, en javalina estem en un nivell molt baix.

200 METRES
1. Sereix, Catalunya, 22 s. 4-5.
2. Cunyado, Guipúscoa.
3. Colomer, Catalunya.
4. Rogelio, Guipúscoa.
5. Sánchez, Guipúscoa.
6. Penya, Galícia.

Puntuació:
Catalunya, 10 punts.
Guipúscoa, 10 punts.
Galícia, 1 punt.

Magnífic cos a cos entre els quatre primers classificats. En els darrers 40 metres ha "sortit l'energia del formidable Sereix, i ha triomfat amb tota claredat. Sereix ha igualat

RESTAURANT ROYAL
Rambla de l'Estadi, n.º 9
Direcció: MASDEU
MODERNISSIM RESTAURANT
TEMPORADA D'ESTIU
CARTA FAMILIAR

Castella, 8 punts.
Galícia, 1 punt.
Garcia Doctor ens ha demostrat que a la seva terra és molt segur que hagi tirat el martell a més de 44 metres. Els altres ens han donat resultats gairebé normals.

10.000 METRES
1. Moreno, Catalunya, 34 minuts 6 segons 3-5.
2. Fuentes, València, 34 m. 12 segons 1-5.
3. Corpes, Castella.
4. Esteve, Catalunya.
5. Sander, Catalunya.
6. Carrasco, Castella.

Durant tota la prova, el valencià Fuentes ha seguit de prop Moreno, i ha donat proves de la seva bona classe, encara que mancat d'estil. Sander ha estat bastant deficient. Gil al seu lloc hauria fet millor paper.

Puntuació:
Catalunya, 11 punts.
València, 5 punts.
Castella, 5 punts.

RELLEVAMENTS 4x400 METRES
1. Catalunya (Olivé, Villacampa, Colomer, Montaner), 3 minuts, 33 segons, 3-5. Rècord de Catalunya. Antic: 3 m. 38 s. 3-5.
2. Guipúscoa.
3. Galícia.
4. Castella.
5. València.

Puntuació:
Catalunya, 6 punts.
Guipúscoa, 5 punts.
Galícia, 4 punts.
Castella, 3 punts.
València, 2 punts.

Els quatre corredors catalans han actuat molt competentment, però perseguts de prop pels respectius de Guipúscoa, dels quals, tres són homes de 100 i 200 metres.

PUNTUACIO FINAL
Federació Catalana, 240 punts.
Federació Castellana, 69 punts.
Federació Valenciana, 48 punts.
Federació Guipuscoana, 45 punts.
Federació Gallega, 43 punts.
Federació Muntanyesa, 6 punts.

DISTRIBUCIO DELS LLOCS
Primers llocs: Catalunya, 14; Castella, 2; València, 2; Guipúscoa, 2; Galícia, 2; Cantàbria, 0.

Segons llocs: Catalunya, 13; Castella, 4; Guipúscoa, 3; València, 2; Galícia i Cantàbria, 0.

Tercers llocs: Catalunya, 12; Castella, 4; Galícia, 3; Guipúscoa, 2; València, 1; Cantàbria, 0.

Quarts llocs: Catalunya, 9; Castella, 3; València, 3; Galícia, 3; Guipúscoa, 2; Cantàbria, 1.

Cinquens llocs: Catalunya, 7; Galícia, 5; València, 3; Castella, 2; Guipúscoa, 2; Cantàbria, 1.

Sisens llocs: Galícia, 6; València, 5; Catalunya, 2; Castella, 2; Guipúscoa, 1; i Cantàbria, 1.

Esportiu:

No oblidis que el dia 2 d'agost la teva obligació és votar l'Estatut.

CINEMES

Coliseum
Temporada de "represes"
Avui, nit, a les 10:
EL REY VAGABUNDO
per Jeannette Mac Donald i Dennis King

Puntuació
CINEMA SELECTE
L'únic per la seva temperatura fresca i agradable.
Avui, nit, a les 9'45:
El Conde de Montecristo

CINEMA PARIS
Avui, nit, a les 10:
Novela - Dibujos i
El destino de la carne
El gran triomf de l'insuperable Emil Jannings

ROSSELLO CINEMA
Entre Passeig de Gràcia i Rambla de Catalunya
LA MUGHACHA DEL VOLGA
per Harry Liedtke, Daniele Parola i Ernest Verbeke

DELICATESSEN
per Harry Liedtke, Daniele Parola i Ernest Verbeke

ROSSELLO CINEMA
Entre Passeig de Gràcia i Rambla de Catalunya
LA MUGHACHA DEL VOLGA
per Harry Liedtke, Daniele Parola i Ernest Verbeke

DELICATESSEN
per Harry Liedtke, Daniele Parola i Ernest Verbeke

INDIA

SUPERIOR AL MILLOR

Es el neumàtic construït per durar més i córrer molt més que tot altre neumàtic sense cap excepció.

Des de fa més de 15 anys, la INDIA TIRE & RUBBER COMPANY treballa seguint la norma de fabricar neumàtics, que són millors que els de qualsevol altra marca d'arreu del món, per als diversos tipus i característiques de cada servei.

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA

A - C A R
Rosselló, 234 - Passeig de Gràcia, 99
BARCELONA

Ruiz. De sortida ha agafat la corda i ha realitzat tota la prova completament sol.

L'actuació dels dos catalans Vives i Montfort ens ha decepcionat, com també la de Garcia.

10.000 METRES MARXA
1. Garcia, Catalunya, 47' 58".
Segon: Aris, Catalunya, 54' 24".
3. Angeles, València, 57' 15".
Magnífica actuació del català Garcia que ha batut els rècords de Catalunya i Espanya de la mitja hora i dels deu quilòmetres. Aris en mala forma, no ha donat el resultat que calia esperar. Castelltort ha abandonat quan anava classificat en segon lloc, poques voltes abans d'acabar la prova, per indisposició.

Fora de concurs han pres la sortida els catalans Vilaplana, Guillén, Pellin i algun altre.

Puntuació:
Catalunya: 11 punts.
València: 4 punts.

SALTS DE LLARGARIA
1. Altafulla, Catalunya, 6 metres, 66 centímetres. (Rècord de Catalunya).
2. Sánchez, Guipúscoa, 6 m., 29 c.
3. Lacomba, València, 6 metres, 39 cms.
3. Sánchez, Guipúscoa, 6 metres, 29 cms.

Puntuació:
Catalunya: 14 punts.
Castella: 4 punts.

Els guipuscoans Rogelio i Sánchez s'han negat a prendre la sortida com a acte de protesta i disconformitat amb l'actuació dels jutges d'arribada que a la primera remissió d'aquesta prova han classificat el català Olivé abans del guipuscoà Cuñado.

plicar-se per una manca d'intel·ligència en prendre el relleu. Guipúscoa ha triomfat amb un conjunt menys ràpid que el de Catalunya.

5.000 METRES
1. Moreno, Catalunya, 16' 12".
2. Gil, Catalunya, 16' 23".
3. Palau, Catalunya.
4. Fuentes, València.
5. Reliegos, Castella.
6. Palmero, València.

Puntuació:
Catalunya: 15 punts.
València: 4 punts.
Castella: 2 punts.

Els tres catalans molt superiors a la resta dels corredors, han realitzat junts mitja carrera. Després s'han destacat Moreno i Palau, quedant-se enrera Gil. En l'última volta s'ha desinflat Palau que ha estat passat per Gil. Reliegos, desconegut.

LLANÇAMENT DEL PES
1. González, Galícia, 11 metres, 995 cms.
2. Tugues, Catalunya, 11 metres, 23 cms.
3. Badia, Catalunya, 11 metres, 12 cms.
4. Pérez, Castella 10 m., 93 cms.
5. Garcia, id., 10 metres, 86 cms.
6. Seriol, Catalunya, 10 metres, 61 centímetres.

50 cms. (Rècord de Catalunya batut. Antic rècord: Huguet, Catalunya, 13 metres, 50 cms.)

3. Olivella, Catalunya, 13 metres, 06 cms.
4. Huguet, Catalunya, 12 metres, 62 cms.
5. Sánchez, Guipúscoa, 12 metres, 61 cms.
6. Perales, València, 12 metres, 49 centímetres.

Puntuació:
València: 7 punts.
Catalunya: 12 punts.
Guipúscoa: 2 punts.

Com a coses remarcables cal anotar les gestes dels dos primers classificats Lacomba i Consegal. De poc el primer bat el rècord d'Espanya que ell mateix detenia. Huguet, molt baix de forma.

SALTS D'ALÇARIA
1. Lacomba, València, 1'75 metres.
2. Olivella, Catalunya, 1'70 metres.
3. Canales, Castella, 1'65 metres.
4. Huguet, Catalunya, 1'64 metres.
5. Cardús, Catalunya, 1'60 metres.
6. Garcia, Galícia.

Puntuació:
València: 6 punts.
Catalunya: 10 punts.
Castella: 4 punts.
Galícia: 1 punt.

Després d'un empat a 1'70 metres entre el català Olivella i el Valencià

SALTS AMB PERXA
1. Consegal, Catalunya, 3 metres, 30 centímetres.
2. Canales, Castella, 3 metres, 20 centímetres.
3. González, Catalunya, 3 metres, 15 centímetres.

4. Galán, Muntanya, 3 metres, 10 centímetres.
5. Tries, Catalunya, 2 metres, 80 centímetres.

Puntuació:
Catalunya: 12 punts.
Castella: 5 punts.
Cantàbria: 3 punts.

A causa de trobar-se lesionat no ha pogut defensar el seu títol el català Culi. Consegal ha triomfat amb una marca còrrer. Tries ha estat malament.

800 METRES
1. Vives, Catalunya, 2 minuts, un segon, 2-5.

2. Ruiz, Guipúscoa, a un pit.
3. Montfort, Catalunya.
4. González, Catalunya.
5. Trabazo, Galícia.
6. Colera, València.

Puntuació:
Catalunya: 13 punts.
Guipúscoa: 5 punts.
Galícia: 2 punts.
València: 1 punt.

Aquesta ha estat la prova més emocionant de totes. Tothom donava per

el rècord d'Espanya del guipuscoà Ordóñez.

110 METRES, OBSTACLES
1. Consegal, Catalunya, 16 segons 4-5. Rècord de Catalunya batut. Antic rècord: Ballesteros, 17 segons.

2. Roca, Catalunya.
3. Tugues (J.), Catalunya.
4. Marinyo, Galícia.
5. Garcia, València.

Puntuació:
Catalunya, 15 punts.
Galícia, 3 punts.
València, 2 punts.

Brillantíssima actuació de Consegal, el qual, després d'haver lluitat una aferrissada lluita amb el castellà Rivera i amb el català Roca, ha entrat primer a la "meta". El castellà ha estat desclassificat per haver fet caure tres tanques, punt molt dubtós i discutible, malgrat el que prescriu el codi d'Atletisme.

LLANÇAMENT DEL MARTELL
1. Garcia Doctor, Castella, 40 metres 56 cms.

2. F. Tugues, Catalunya, 38'80 m.
3. Martínez, Catalunya, 36'52 m.
4. J. Tugues, Catalunya.
5. Climent, Castella, 30'85 m.
6. Carpiñero, Galícia, 23'255 m.

Puntuació:
Catalunya, 12 punts.